

Celgroepen

Bijgedragen door Wilbert de Goei

Laatst geupdate op woensdag 30 maart 2005

Het idee om je gemeente, je jeugdgroep in kleine groepen te verdelen die we celgroepen of kringen of huisgemeenten noemen is geen nieuw idee. Door de eeuwen heen zijn in verschillende gemeenten in verschillende tijden steeds weer initiatieven genomen om te werken met kleine groepen naast de grote samenkomst. Vaak als er een geestelijke opleving was, waren er ook gemeenten die werkten met kleine groepen. Als je de kerkgeschiedenis er op na slaat dan zie je dat het werken met kleine groepen altijd nauw verbonden is aan het geestelijk ontwakken van de kerk.

Het is dan ook niet vreemd dat we in de Bijbel de kleine groep naast de grote samenkomst tegen komen. Een voorbeeld is te vinden in Handelingen 2:46-47. In Handelingen 2 zien we dat de eerste gemeente zowel in de tempel bij elkaar kwamen als in de verschillende huizen.

Het hebben van een kleine groep naast de grote samenkomst is voor veel kerken en gemeenten dan ook niet vreemd. Bijna elke gemeente kent wel bijbelkringen of gebedskringen. Waar de verschillen liggen binnen de verschillende gemeenten is welke invulling er gegeven wordt aan deze kleine groepen: Voor welke structuur en voor welke toerustingmethode er wordt gekozen, welke ingrediënten het avondprogramma bevat, etc. Kortom de manier van werken met kleine groepen verschilt enorm en om toch maar een onderscheid te maken in de verschillende structuren worden er ook steeds verschillende namen gekozen. Ik zal grofweg een aantal onderscheidende kenmerken behandelen om de verschillende werkwijze en structuren te kenmerken.

Ten eerste heb je de gemeenten met kringen. Vaak zijn dit gemeenten die naast de zondagse samenkomst een breed scala aan kringen, cursussen, jeugdactiviteiten, etc. heeft. De kring is als het ware de aanvulling op het zondagse gemeente zijn. Naar een kring ga je omdat je een speciale behoefte hebt. Wil je meer bijbelkennis dan ga je naar een bijbelkring, wil je meer gebed dan ga je naar een gebedskring, wil je meer pastorale antwoorden dan ga je naar een therapeutische kring, etc. Kringen worden vaak geleid door mensen die goed zijn, deskundigheid hebben op het gebied waar de kring voor staat.

Bij de tweede groep, de celgroep, ligt dit wat anders. Binnen de celgroep wordt niet zozeer een onderdeel van gemeente zijn uitgediept, als aanvulling. Nee, de celgroep probeert heel het gemeente zijn in het klein te weerspiegelen. In celgroepen is er naast bijbelstudie dan ook ruimte voor gebed, aanbidding, gezellige, diakonale en evangeliserende activiteiten. Werken met celgroepen kan dan ook alleen echt goed verlopen als mensen zien, dat de celgroep niet iets vrijblijvends is, maar een wezenlijk onderdeel van het gemeente zijn. De celgroep moet net zo bepalend zijn voor het gemeente gevoel als de samenkomst. Dit houdt ook in dat iedereen binnen de celgroep zijn steentje bij moet dragen. Een celgroep waar de celleider alles doet is meer een veredelde kring. In je eentje kan je immers nooit goed de gemeente in het klein weergeven.

De derde groep zijn de huisgemeenten of huisgroepen. Zij lijken in grote lijnen heel veel op de celgroepen alleen met dit verschil dat zij de grote samenkomst als onderdeel van het gemeente zijn loslaten. Zelf vind ik dit wat te ver gaan. Het gevaar van huisgemeenten is dan ook dat zij los komen te staan van de gemeente. Je ziet dan ook vaak dat voorstanders van huisgemeenten een negatieve ervaring hebben gehad met overkoepelend gezag en daarom nu ook voor deze vrije vorm kiezen.

Naast deze drie lijnen heb je ook nog twee verschillende typen celgroepen. Het eerste type celgroep richt zich op een heterogene groep: dit houdt in dat zij bewust kiezen voor het leren van elkaar, het leren van de verschillen in leeftijd, geloofsgroei, etc. Het tweede type celgroep richt zich daarentegen meer op een homogene groep: dit houdt in de praktijk in dat zij bewust met een groep gelijkgezinde willen werken aan een doel of project. Zo kan je bijvoorbeeld celgroepen hebben van mensen die willen evangeliseren of celgroepen waarin alleen maar pas bekeerden zitten, etc.

Het voordeel van de eerste vorm is dat zij vaak heel stabiel zijn en ideaal de functie van onderlinge liefde en betrokkenheid in de gemeente kunnen waarborgen. Iedereen groeit gelijktijdig op. Het voordeel van de tweede is dat je doelgerichter aan bijvoorbeeld evangelisatie kan werken en dat je mensen die meer in hun mars hebben effectiever kunt inzetten. (Te denken valt aan Alpha en G12 methode). Boeken over celgroepen

Heel interessant zijn de kritische testvragen die heel duidelijk in het boek verwoord zijn en waarmee je kan testen of je bijvoorbeeld wel echt een levende celgemeente bent. Een goed voorbeeld van zo'n test vraag is de vraag: Wat blijft er van je gemeente over als je het gebouw en de zondagse samenkomst wegdenkt? Spreek je dan ook nog over gemeente?

Naast visie voor gemeenten met kleine (cel)groepen heeft het boek ook visie voor de grote samenkomst. Eigenlijk heeft het boek beide kanten van gemeente zijn voor ogen. Beide kanten zijn belangrijk. De kleine groepen zijn belangrijk om daar Gods vriendelijke nabijheid te ervaren en de grote samenkomsten zijn belangrijk om Gods Majestueuze verhevenheid te ervaren.

Ook geeft het boek aandacht aan leiderschap, structuren en nog veel meer vragen die wij ons kunnen stellen t.a.v celgroepen. Een must dus voor elke celleider.

Andere goede boeken over dit onderwerp zijn: "Huizen die de wereld veranderen" van Wolfgang Simson en "Gemeente in kringen" van Bill Donahue.

Het boek "The Second Reformation" van William Beckam is een echt standaardwerk als het gaat om celgroepen. Het is een boek dat heel goed weergeeft wat de visie achter celgroepen is. Helaas, zoals bij bijna al de goede boeken, is het onbekend gebleven in Nederland en zeker nog niet vertaald. Jammer dus voor degene die niet zo houden van Engelstalige boeken.